

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Ištvánkové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Alice Žáčkové ve věci

žalobkyně: **Ing. D. K.**, narozená xxx
bytem xxx,
zastoupená Mgr. Markem Konečným, advokátem,
sídlem Petržílkova 15, 158 00, Praha 5,

proti
žalovanému: **Ing. V. D., Ph.D., LL.M.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený JUDr. Vladislavou Růžičkovou, advokátkou
sídlem Na Předevsi 681/10, 103 00, Praha - Kolovraty

o zřízení služebnosti cesty

o návrhu na nařízení předběžného opatření, k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 17.6.2019, č.j. 0 Nc 39004/2019-13

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **zrušuje** a věc se **vrací** soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 14.6.2019 návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhala uložení povinnosti žalovanému zdržet se jakéhokoli jednání, kterým by žalobkyni bránil v užívání cesty na pozemku parc. č. xxx v k.ú. Xxx, obce Praha, zapsaném na LV č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Praha, Katastrální pracoviště Praha, ve vlastnictví žalovaného, a to v rozsahu dle geometrického plánu č. xxx vypracovaného Ing. Michalem Novákem.
2. Uvedla, že výše uvedený pozemek žalovaného je pozemkem, na kterém se nachází cesta do garáže žalobkyně. Žalobkyně pozemek od roku 1996 nerušeně užívala, teprve v nedávné době zjistila, že hranice pozemku tak, jak je patrná v terénu, není totožná s hranicí pozemku vedenou v katastru nemovitostí. Poté, co žalobkyně tuto skutečnost zjistila, pokusila se nastalou situací řešit s žalovaným dohodou (zřízením věcného břemene, odkupem pozemku popř. uzavřením nájemní smlouvy), neboť příjezdová cesta je jediným přístupem k její nemovitosti. Žalovaný na výzvu k vyřešení situace nereagoval. Nařízení předběžného opatření je proto odůvodněno zachováním pokojného užívání nemovitosti a stávajícího stavu. V návrhu žalobkyně tvrdila, že žalovaný pokojnému užívání hodlá bránit, což jí žalovaný telefonicky sdělil. K návrhu doložila geometrický plán, dle kterého žádá zřízení služebnosti, výpis z katastru nemovitostí ve vztahu k předmětným nemovitostem, dopis žalobkyně s výzvou k mimosoudnímu vyřešení nastalé situace, kolaudační rozhodnutí z 26.7.1996 Obvodního úřadu v Praze 8, který rozhodl o povolení přístavby a stavebních úprav rodinného domu č.p. xxx, k.ú. Xxx.
3. Žalobkyně dne 14.6.2019 složila na účet soudu jistotu ve výši 10.000 Kč.
4. Soud I. stupně usnesením ze dne 17.6.2019, č.j. 0 Nc 39004/2019-13 pod výrokem I. vyhověl návrhu žalobkyně a nařídil předběžné opatření spočívající v povinnosti žalovaného zdržet se jakéhokoli jednání, kterým by žalobkyni bránil v užívání cesty na pozemku parc.č. xxx v k.ú. Xxx, obec Praha, Katastrální pracoviště Praha, ve vlastnictví žalovaného, a to v rozsahu podle geometrického plánu č. xxx vypracovaného Ing. Michalem Novákem, který je nedílnou součástí usnesení; pod výrokem II. rozhodl, že předběžné opatření trvá do dne právní moci rozhodnutí o

Shodu s pravopisem potvrzuje Prchalová.

žalobě o zřízení věcného břemene a výrokem III. uložil žalobkyni, aby ve lhůtě 30-ti dnů podala žalobu o zřízení věcného břemene.

5. Rozhodnutí soudu I. stupně nebylo s odkazem na ust. § 169 odst. 2 o.s.ř. odůvodněno, neboť soud I. stupně návrhu žalobkyně zcela vyhověl.
6. Dne 16.7.2019 podala žalobkyně žalobu, kterou se domáhala zřízení věcného břemene služebnosti cesty (č.l. spisu 30).
7. Žalovaný napadl rozhodnutí soudu I. stupně včasným odvoláním, ve kterém namítl nesprávnost doručení rozhodnutí, neboť rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky žalovaného nikoliv jakožto fyzické osoby (ID: w7b2qat), ale do datové schránky OSVČ (ID: 7phs3ai). Uvedený spor se netýká podnikatelské činnosti žalovaného, soud I. stupně měl tudíž doručovat do datové schránky fyzické osoby. Dále odvolatel namítl, že mu nebyl doručen spolu s rozhodnutím geometrický plán, který měl být součástí usnesení. Usnesení tudíž nebylo dle žalovaného řádně doručeno a nemůže mít své účinky.
8. Dále žalovaný uvedl, že soud I. stupně rozhodl na základě nepravdivých tvrzení žalobkyně. Rovněž její tvrzení nebyly řádně osvědčeny a zdůraznil, že nebyla dána ani naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, neboť žalovaný žalobkyni v užívání cesty nebrání.
9. Nesouhlasil s tvrzením, že by žalovaný žalobkyni telefonicky sdělil, že nebude tolerovat užívání cesty na jeho pozemky žalovanou, uvedené tvrzení nebylo žalovanou ani řádně doloženo. Zdůraznil, že žalobkyně užívá část jeho pozemku bez právního důvodu, a to tak, že byla žalobkyní zabráná část jeho pozemku jednak na cestu ke garáži, a jednak dle žalovaného rovněž na jeho pozemku stojí i část samotné garáže. Dále uvedl, že žalobkyně neoprávněně vybetonovala na jeho pozemku pruh podél svého domu, rovněž stavba bazénu žalobkyně zasahuje na cizí pozemek. Z uvedeného žalovaný dovozuje, že žalobkyně nerespektuje vlastnická práva sousedních pozemků a její dle žalovaného protiprávní a agresivní jednání by nemělo požívat soudní ochrany. Dle jemu dostupných informací hodlá žalobkyně své nemovitosti prodat, tudíž chce v budoucích kupujících vyvolat dojem nerušeného užívání pozemku, na kterém se nachází přístupová cesta. Žalovaný doplnil, že pokud by byly nemovitosti žalobkyně prodány za stavu vydaného předběžného opatření, mohou být kupující uvedeni v omyl ohledně možnosti užívání části pozemku žalovaného. Ohradil se proti označení hranice pozemků v terénu jako „rozhrady“ s tím, že se domnívá, že uvedené nenaplnuje definici rozhrady ve smyslu ust. § 1024 občanského zákoníku. Pro úplnost doplnil, že dle odvolatele není možné povolit nezbytnou cestu žalobkyni přes pozemek žalovaného, neboť žalobkyně si může zajistit přístup k pozemku přes svůj pozemek (blíže k podmínkám v ust. § 1032 odst. 1 písm. c) občanského zákoníku). K tvrzení, že nereagoval na výzvu k mimosoudnímu vyřešení sporu, uvedl, že výzva neobsahovala lhůtu k vyjádření a vzhledem ke skutečnosti, že není v užívání pozemku žalobkyni bráněno, neměl ani reakci na výzvu za urgentní. Žalobkyně navíc podala návrh na nařízení předběžného opatření záhy po doručení výzvy (10 dní od doručení dopisu).
10. Odvolatel dále uvedl, že má uložené předběžné opatření za značný zásah do vlastnického práva vzhledem ke své formulaci, kdy jednak má uloženu povinnost zdržet se jakéhokoliv bránění v užívání (tj. formulace je nekonkrétní a příliš široká) a jednak není specifikován způsob, jak bude žalobkyní pozemek užíván (chůze, jízda apod.). Závěrem odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. II.ÚS 1847/16 ze dne 1.9.2016, dle kterého by měl i v řízení o předběžném opatření mít možnost se vyjádřit účastník, vůči němuž je předběžné opatření směřováno. Uvedený požadavek soud I. stupně nenaplnil. Navrhl, aby bylo rozhodnutí soudu I. stupně zrušeno a žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení.
11. Žalobkyně se k odvolání žalovaného nevyjádřila.

12. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení jeho vydání předcházející, podle ust. § 212 a § 212a o.s.ř., postupem podle ust. § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř., a poté dospěl k závěru, že rozhodnutí soudu I. stupně neobstojí.
13. Ust. § 169 odst. 2 o.s.ř. věta první výslovně uvádí, že vyhotovení každého usnesení, kterým se zcela vyhovuje návrhu na nařízení předběžného opatření, návrhu na zajištění důkazu, návrhu na zajištění předmětu důkazního prostředku ve věcech týkajících se práv z duševního vlastnictví nebo jinému návrhu, jemuž nikdo neodporoval, nebo usnesení, které se týká vedení řízení, anebo usnesení podle § 104a, nemusí obsahovat odůvodnění.
14. Uvedené ustanovení je výjimkou z pravidla odůvodnit rozhodnutí soudu. Názor, že rozhodnutí, kterým se zcela vyhovuje návrhu na nařízení předběžného opatření, nemusí obsahovat odůvodnění, vyjádřil rovněž Nejvyšší soud České republiky ve svém stanovisku sp.zn. Cpjn 19/2006. Naproti tomu Ústavní soud České republiky jednoznačně v pozdější judikatuře (nález ze dne 15. 1. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1554/08 a nález ze dne 3. 9. 2009, sp. zn. III. ÚS 346/09) vyslovil, že nedostatek odůvodnění zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a je protiústavní. Proto ust. § 169 odst. 2 o.s.ř. nelze vykládat pouze jazykově, ale je nutné vykládat jej v souladu s jeho smyslem a účelem, když smyslem tohoto ustanovení je zbavit soud povinnosti odůvodnit usnesení o nařízení předběžného opatření pouze tehdy, je-li zřejmé, že nebude napadeno odvoláním, neboť s ním všichni účastníci souhlasí. Pokud není odůvodněno rozhodnutí o návrhu, k němuž se účastníci vůbec nevyjádřili, tj. nemohli mu reálně odporovat, je tento postup v rozporu s právem na spravedlivý proces garantovaném v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Odůvodnění, byť stručné, vysvětlující, z jakých důvodů soud vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření, tedy co má účastníkem řízení za osvědčené a čeho dovozuje, že jsou splněny předpoklady pro nařízení předběžného opatření, musí učinit již soud I. stupně.
15. V projednávané věci je usnesení o nařízení předběžného opatření nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, proto odvolacímu soudu nezbylo, než podle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. rozhodnutí soudu I. stupně zrušit a věc mu podle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. vrátit k dalšímu řízení.
16. Z tohoto hlediska se soud I. stupně musí v řízení zabývat tím, zda žalobkyně prokázala potřebu zatímní úpravy poměrů účastníků předběžným opatřením a zda alespoň osvědčila skutečnosti rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením, učiněné závěry následně promítnout do odůvodnění rozhodnutí. Tedy především se bude zabývat tím, zda žalobkyně osvědčila předloženými důkazy, že je jí bráněno v užívání předmětného pozemku žalovaného a že uvedené bránění v užívání pro ni představuje zamezení v přístupu k nemovitosti. Soud I. stupně v tomto směru zohlední i námitky žalovaného, které byly vyjádřeny v podaném odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** přípustné dovolání.

Praha 22. listopadu 2019

JUDr. Eva Ištvánková v. r.
předsedkyně senátu